

Chương 208: Hấn làm sao dám

Trình Mặc mắt lạnh đảo qua mọi người ở đây, trong đầu chỉ có hai chữ: Ngu xuẩn.

Bọn họ căn bản không có khả năng biết được, trong lòng của người đàn ông này đến tột cùng có bao nhiêu điên cuồng và tăm tối, mấy năm gần đây, hấn nguy trang, không tìm thấy kẻ hở, nhưng nguy trang cuối cùng cũng có một ngày biến mất.

Người đàn ông này, có được năng lực người thường không có cách nào tưởng tượng, nhưng tối tăm và điên cuồng ở trong lòng lại làm cho hấn có đủ năng lực mang đến tai nạn hủy diệt thế giới này.

Trình Mặc nhìn người đàn ông bên cạnh, vốn trong mắt bình thản, hiện ra một tia kính sợ.

“Tiến vào.”

Lúc này, Bùi Duật Thành nhẹ giọng mở miệng nói.

Theo giọng nói Bùi Duật Thành rơi xuống, cửa phòng họp bị người từ bên ngoài đẩy ra, ba người trẻ tuổi cất bước đi đến.

Người đàn ông dẫn đầu, trên mặt mang theo nụ cười như gió xuân, mặc tây trang cao cấp thiết kế theo

yêu cầu, túi trước ngực cắm một đóa Tulip màu trắng, thoát nhìn cao quý ưu nhã.

Phía sau là một cô gái mặc đồ da màu đen, thân sắc lạnh nhạt, cả người giống như một khối hàn băng, làm người không dám tới gần.

Một người cuối cùng, thoát nhìn tuổi tác không lớn, như là thiếu niên, trên mặt sạch sẽ, lại để mái tóc màu bạc hơi xoắn, miệng ngậm một cây kẹo que, thoát nhìn ngây thơ hồn nhiên.

“Bọn họ...”

Nhìn thấy ba người này, ánh mắt của Trình Mặc rất cuộc không hề bình tĩnh.

Tuy rằng hiện tại hắn là tâm phúc thân thiết nhất, tin tưởng nhất của Bùi Duật Thành, nhưng trên thực tế, thực lực của hắn cũng không phải là cao nhất bên người hắn.

Hắn có thể ở bên người Bùi Duật Thành, gần như bởi vì tính tình của hắn ôn hòa nhất, tính tình tốt nhất mà thôi.

Nhưng ba người này thì...

Thực mau ba người đi đến bên cạnh người Bùi Duật Thành đứng yên, người đàn ông trẻ tuổi cầm hoa Tulip màu trắng trong túi áo chậm rãi đi đến trước

người Bùi Duật Thành, thái độ cung kính khom lưng, làm động tác chào hỏi thân sĩ, trên mặt treo nụ cười trước sau chưa từng tiêu tán.

Nhìn thấy ba người xa lạ đột nhiên đi vào, đám Ủy viên Hội đồng quản trị gây chuyện lập tức có chút không vui.

Ủy viên Tiên xụ mặt, “Bọn họ là ai? Xem nơi này là chỗ nào? Tùy ý ra vào!”

Lão Phùng cũng có chút không quá kiên nhẫn mở miệng nói, “Bùi tổng cũng đừng thừa nước đục thả câu, vẫn là mau báo cho chúng tôi, rốt cuộc là phương án giải quyết thế nào làm cho tất cả mọi người đều vừa lòng!”

“A...” Người đàn ông trẻ tuổi cầm hoa Tulip màu trắng trong túi áo cười nhẹ, không nhanh không chậm mở miệng nói, “Phương án giải quyết làm cho tất cả mọi người đều vừa lòng là gì, vấn đề đơn giản như vậy cũng không biết đáp án sao?”

Người đàn ông trẻ tuổi dừng một chút, ngay sau đó, tiếp tục cười mở miệng nói, “Chỉ cần người không hài lòng đều biến mất... Phương án như vậy... Tự nhiên tất cả mọi người đều vừa lòng.”

Người đàn ông rõ ràng vẫn luôn đang cười, nhưng nụ cười kia lại làm người không rét mà run.

Không biết là chuyện như thế nào, rõ ràng chỉ là ba người trẻ tuổi, nhưng khi bọn hắn tiến vào trong nháy mắt, toàn bộ phòng họp liên giống như đều rơi vào trong một loại đè ép thật lớn.

Đặc biệt là lời nói của người đàn ông này, không thể giải thích được làm người sờn tóc gáy.

Ủy viên Tiên vừa nghe lời nói ngâm có ý uy hiếp, lập tức dùng sức vỗ cái bàn, “Bùi Duật Thành! Cậu có ý gì! Uy hiếp ông...”

Ủy viên Tiên nói còn chưa dứt lời, một bông hoa Tulip màu trắng xé không khí bay đến, lập tức xuyên qua mu bàn tay béo múp của hắn, đóng hằn ở trên mặt bàn.

“A a a”

Trong phút chốc, Ủy viên Tiên đột nhiên phát ra một trận tiếng gào rống như giết heo.

Gân như tất cả mọi người sợ ngây người, trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chăm bàn tay của Ủy viên Tiên không ngừng đổ máu.

Trước mặt mọi người làm tổn thương Ủy viên Hội đồng quản trị quan trọng của công ty, hắn làm sao dám!

Còn có người đàn ông này là chuyện như thế nào?
Tất cả mọi người không thể nhìn thấy rõ hấn làm như
thế nào, làm sao có người có thể dùng một bông hoa
đâm xuyên mu bàn tay người?

Glaspia.com